

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici a 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

MEMENTO!

— Acest articol ne vine din părțile Bihorului. —

Ungurii și-au pus în gând, să fie singuri stăpâni din Adria în Carpați, și cât ține Dunărea altă vorbă se nu se audă decât numai a lui Árpád. Și e în firea omului că se obișnuiește așa să creadă, chiar înainte de vreme, că ceea ce dorește e cu adevărat împlinit. Ungurii s'au obișnuit chiar și până acum a se ști singuri pe acest pământ și când se isbesc de vre-un element heterogen în stat, e pentru ei ca și o amintire sinistă, pe care ei o alungă îndată dând grozave porunci, și făcând legi, punând în mișcare excadroane și ținând gata un organism formidabil pentru de a face să amuțească și să peară sinistrele năluciri. Și apoi ei își țes mai departe al lor vis.

Închipuri ce nu mai ies din creeri decât odată cu moartea... Vieța are atâtea istorii la acest titlu și toate au un sfârșit atât de trist. În ori-care oraș mai mare e o casă închisă, cu gratii de fer la ferestre. Între păreții triști stă viețile ce se înecă în închipurile, ce li-s'au incubat în creeri așa de adânc, de nu le mai scoate decât moartea.

De s'ar putea asemăna vieța popoarelor cu cea a indivizilor, care ar fi oare sfârșit acestor istorii? Ori popoarele pot să-și lase vieța pradă acestor închipuri înșelătoare fără ca să urmeze o catastrofă?

Luptă mare e între Unguri și Români, luptă pe moarte pe viață. Pe Unguri îi aștigă gândul, ca să fie numai Unguri în toată țeara. Românii luptă pentru existență.

Luptă înversunată au deschis ei contra noastră pe față și pe ascuns. Luptă prin legi, porunci, sulți, prin momeli și aleșuri, prin dragoste fățărnică, până și prin căsătorii... Luptă în sala tribunalului, luptă pe străzile Orășii-mari, în școlile dela Beiuș, în mijlocul mlaștinelor pline de miazme ale Seghedinului și în saloane iluminate... Deschisă stăpânirea luptă violentă în contra drepturilor noastre și societatea ungurească luptă a deschis cu pietrii pe străzi și în saloane cu îmbrățișări, luptă fățișă și luptă sub haina păcii.

Când Românii fac sgomot și cer drepturi: excadroane înarmate stau gata; când ei tac, sunt ademeniți în saloane iluminate. La Cluj pedepse, la Sibiu pedepse, la Beiuș strașnice porunci, la Orade și Bratca — csárdás....

Am arătat altă-dată lupta ce se petrece aici în Bihor; am arătat un episod al luptei purtate în *sgomotul armelor* și altul al celei cu *apucături șirele*. Să se știe unde cum se face apărarea existenței naționale, să se știe cine cum înțelege primejdia și datorința apărării.

Unde e sgomot, Ungurii încă sunt nevoiți să înceapă luptă cu sgomot. Momeli și aleșuri nu prind aici și în dosul fețelor senine nu se pot ascunde gândurile rele, cel puțin nu atât de bine, ca să nu fie văzute. Trebuesc temnițe și gendarmi. Armele *zingănesc*, cheile *zurdac* în mâinile păcălabilor. Ungurii se cam tem de *sgomot*, dar' sunt nevoiți, să-l facă, pentru a îneca și a înăduși prin el sgomotul, care cere drepturi și care li-se pare și mai mult sinistru.

Lor le este mai pe plac lupta cea cu sgomot mai puțin, pentru-că prin ea ei izbutesc mai ușor. Unde se cer drepturi ei au de a lupta luptă sgomotoasă în contra drepturilor; unde s'ar mulțumi elementele heterogene cu o *vieță* de azi pe mâine, ei nu au să lupte decât lupta lentă pentru stingerea acestei vieți licurinde.

Românii vreau drepturi. Lupta cu Românii e sgomotoasă. Sașii de pildă s'ar mulțumi — cei mai mulți, ca să fie lăsați în pace în viața lor națională. De lupta dintre Unguri și Români se duce vestea în lumea mare. Despre Sași lumea tace. Cine însă ar sta la indoială asupra întrebării de e lupta mai înversunată între

Unguri și Români, ori între Unguri și Sași?

Grija pentru existența națională nu ne-a prea cuprins pe noi pe Români; frontul luptei noastre se vede a fi îndreptat pentru câștigarea de drepturi și în toila luptei sgomotoase noi nu ne plângem, că vieța noastră națională ar perde din teren, că *desnaționalizarea* ar prinde între noi. Noi creдем că această luptă sgomotoasă ne apără mai mult de maghiarizare decât ori-ce alte condiții favorabile ce le au de pildă Sașii și decât ori-ce alte întimpinări *binevoitoare*, de cari au parte iarăși confrații Sași. Creдем și se credea peste tot, că între Români și Unguri se poartă luptă pentru drepturi, luptă cu mult sgomot, dar' cu mai puțină primejdie decât lupta lentă a desnaționalizării.

Dar' din Sătmar nu se aude nici un sgomot.

Din Oradea-mare și Bratca și, peste tot, din Bihor nimic, ori numai puțin, foarte puțin. Poate niște porunci venite la Beiuș și un răspuns la ele, dar' numai unul, pentru-ca apoi se slăbească și acela și să amuțească; să poticnească și să cadă.

Din Bihor nici un sgomot... Cum și din ce pricină? Pentru-că în liniștea armelor curge lupta aceea lentă, care însă e mult mai primejdioasă: pentru-că în loc de-a trezi *resistență*, ea are darul de a *adormi*. Tăcută fiind, atențiunea celor din jur, — având și ei neajunsurile și preocupările lor, — nu s'îndreaptă ațigătoare spre locul primejdiei ascunse.

Am fi ajuns doar' și noi în rîndul Slovacilor? Da, dacă nu încă și mai rău; dacă nu am fi vrednici, în unele ținuturi se fim puși alături Rutenilor! Nord-Estul românismului, din țeara lui Bogdan și Dragoș și până la podgoriile Șiriei în țeara Crișurilor — dar' sunt numiri din vremile trecute — din țeara lui Jody László și până în a lui Goldis Jozsef totul tace; pare că între Români și Unguri divină pace domnește. Ungurii nu se plâng, că Românii ar face sgomot, Românii nu se plâng că li-se iau drepturile, pentru-că ei sunt destul de bine și fără de ele, focul însă mistue ascuns și se întinde neîmpedecat.

Tăcerea sinistă a acestor părți se nu provoacă gândirea, se luăm aminte vorbele lui Brătianu, și se întimpinăm primejdia până ea nu a *pătruns* mai afund. *Videant consules!*....

Certele *interne*? Sunt și ele păgubitoare, intru cât amoretse lupta cea cu sgomot ce ne ține treji, dar' *procesul de descompunere*, ce se pornește dela *marginii*, nu e oare îngrijitor și el?

Fără de drepturi tot am mai dus-o. Dar' când ne vom fi obișnuit cu „csárdás-ul, cu pinteni, cu haină, cu vorbă și cu gânduri ungurești, când vom fi perdat caracterul național al vieții noastre sociale, noi nu vom mai fi!

Sătmarul e poate perdat; se dăm și Bihorul? Și Maramureșul?

Memento!

Să ne reculegem până nu e încă târziu, până nu am perdat și Bihorul? Să stăm bine, să priveghem și să înfruntăm primejdii ascunse ale păcii!

Sus dar', toți cei-ce nu aveau să fie trecuți în șirul celor perduți, sus la luptă dreaptă! La luptă socială în contra luptei sociale, care e pornită de unguri, cu înconjur și cu prefacere!

Bihorul a scăpat. Sunt multe grenăți până s'ar pute porni o luptă pentru drepturi. Până-ce nu am perdat însă și terenul ce a mai rămas, sus toți într'un gând la luptă fără de arme zingănitore! Să întimpinăm lupta socială cu luptă socială!

E momentul suprem. *Memento!*

Națiunea română se privegheze! Și primejdia ce i-se apropie dela hotarele noastre, se nu i-se pară destul de mică, nici lupta în care suntem împinși cei de aici o sbuciumare de prisos în contra unei închipuri goale!

Cuvine-li-se un memento și înțeliniților nostri.

Se știe, că a trecut vremea de a pute slugi la doi domni, de a trăi cu doi bani în trei pungi.

Cei-ce se cred corifei, se știe că nu pot fi deodată corifei în două tabere.

Se știe, că nu înghinchiarea e răspunsul pentru prigoniri, nici îmbrățișarea pentru stringerea mâinii ce te-a palmuit de atâtea-ori.

Și se știe, că unde se credeau până acum la adăpost, întinzând o mână în dreapta și alta în stânga, de aici încolo se întărește tot mai mult o mică ceată, care va fi în de-ajuns de mare pentru de a mai răsuflă prin negura adunată de cei mulți, și că această ceată va zădărnici tot mai mult pornirile de a amesteca interesele naționale cu cele egoiste ale cinstiți domniilor lor!

Cine vrea cu jumătate inimă, nu vrea decât zădărnici.

Cine nu are curagiul de a-și înțoarce fața drept într-o parte, se se dee în lături! Nici în frunte, nici în rînduri, nu e nevoie de sovăitori și îndolnici. Cei-ce nu au conștiința gravității momentului, stee de o parte, ca să nu zăbovească curentul, care mai arventă e fără de ei.

În lături cei-ce nu vreau, nu c-tează, ori nu știu ce se facă!

Ear' cei cu sufletele desghetate și cu inimile la loc, sus toți la luptă în contra primejdiilor — *păcii!*

Sibiu, 3 Nov. n.

Românii uniți și autonomia catolică. „Gazeta Transilvaniei“ se ocupă și ea în numărul de Luni, — ce ni-a sosit ieri după amiază — de comunicatul problematic al *Unirei*, cu care ne-am ocupat și noi ieri. Constatăm un acord de vederi aproape desvîrșit între „Gazeta“ și „Tribuna“. Eată un pasaj din articolul „Gazetei“:

„Noi am crede — scrie „Gazeta“, — că în chestiunea cea mare a drepturilor și a independenței bisericii române unite de mult nu mai sîntem la începutul, ci sîntem tocmai la *coada dezvoltării evenimentelor*, cari au luat o direcțiune mai *amenințătoare* ca ori-și-când pentru acele drepturi și acea independență.

Ce sens se aibă dar', mai ales după-ace conferența dela Cluj a dat semnalul unei *acțiuni concentrice de apărare*, provocarea foii din Blaj: se nu ne pese de ceea-ce scriu cei din jurul primatului unguresc, ci s'asteptăm desăgurarea întâmplărilor și s'o așteptăm încă „*liniștiți*“?

Să fim „*liniștiți*“, dar' se fim totodată la *pîndă*“, se fim „*liniștiți*“, căci *deocamdată* n'ar fi motiv de o „*îngrijire*“, *deosebită*“. Nu vedem delă „Unirea“, că cu modul acesta de liniște, trădează numai, că ei înșiși n'au cea mai mică *încredere în situațiunea de față*! Cum vor pute liniști pe alții, când ei înșiși față cu „*alarmările*“, de cari vorbește, nu pot să producă decât o părere individuală, scriind: „*Noi credem*, că toate *alarmările* acestea sînt lipsite de basă“.

În momente critice, ca cele de față, organul acreditat dela Blaj ar trebui nu numai să *creadă*, ci să *știe*, apriat și hotărît, ceea-ce se petrece și la ceea-ce ne putem aștepta din partea episcopatului român unit“.

„Unirea“ se va fi convins doară, că în loc să liniștească ea a alarmat și mai mult. De aceea trebuie să vorbească altfel. În 2—3 șire nu se poate absolve o chestiune așa de mare.

Legile politice-bisericești în —

Croatia. În cercurile opoziției croate de mult se vorbea, că guvernul are de gând să introducă legile politice-bisericești și în Croatia. Mai ales influința acestei *vați asupra* păturii sănătoase a poporului croat a făcut, de a eșit opoziția așa de puternică la ultimele alegeri pentru dieta provincială croată. Acest rezultat negreșit că a plăcut mult cercurilor hotărîtoare la Zagreb și Budapesta. Ori-cum ar fi, dar' numai acum în numărul de Duminică desminte semioficiosul „*Nemzet*“, că guvernul ar avea intențiunea a introduce legile politice-bisericești și căsătoria ci vilă în Croatia.

Croatii vor fi ținînd bine de ce se tem. De unde nu-i foc nu ese fum.

Nu mai avem martiri?

Cercurile oficiale vor să se sinamăgească cu ori-ce preț, că nemulțumirea Românilor decresce. Ele vor să facă lumea a crede, că *pace* domnește între Români.

Ziarul oficial din Viena, *Reichswehr* scria — noi am zis la inspirația cabinetului Jeszensky, alții cred la inspirația lui Goluchovsky, — că procese nu mai obvin între Români, nici prilejuri de procese nu se dau, ba *nici martiri* nu mai avem.

Așa scriu oficiușii; dar' eată ce scriu corespondenții nostri:

Doi țerani în temniță!

Alba-Iulia, 2 Nov. n.

În temnița ordinară a tribunalului de aici se află acum doi țerani români, condamnați pentru agitație. Unul, Ilie Crăciun, din comuna Doștat, comitatul Albeinferioare; celalalt Ioan Manițiu din Poiana-Sibiului.

Acești doi țerani denunțați de gendarmi, că într-o cărcimă din Doștat au agitat contra legilor păgâne și a statului maghiar, au fost condamnați de tribunalul de aici la câte un an temniță de stat. În urma recursurilor pedepsă li-s'a redus la câte 3 luni temnița ordinară și amenzi. Ambii țerani sînt oameni fără carte, și fără nici o vină.

Manițiu din Poiana e un sărac bătrân de 65 ani, fost cioban. Muieroa lui oarbă și schilavă, printr-o nenorocire, este lipsită în absența soțului seu de mijloace de traiu, expusă perirei de foame, dacă nu se vor îndura de ea creștinii cei buni“.

Mișcarea națională.

Un apostolat.

Eată cum caracterizează „Drapelul“ mișcarea națională din urmă:

„Comitetul central al Ligei și comitetul naționalist al studenților, urmăresc cu multă activitate via lor propagandă, deșteptând pretutindeni spiritele pentru marea chestie națională, și în același timp ferindu-se de a amesteca politica de partid cu această mare chestie care e a tuturor Românilor.

Acest apostolat prezintă un îndoit avantaj: pe de o parte el face să se afirme cât mai mult aspirațiunile noastre naționale în timp ce Ungurii cantă să le calce prin toate mijloacele posibile, ear' pe de alta face, ca aceste aspirațiuni să reiese din sinul poporului, fără nici o deosebire de vederi politice. Batjocurilor și persecuțiilor ungurești trebuie să le opunem tocmai o mișcare generală și generoasă ca aceea care se produce acum în toate orașele țerii și căreia nu i-se poate imputa că e și născută din interese personale, căci ea e făcută cu concursul desinteresat al tuturor Românilor.

Calea pe care a apucat Liga culturală e menită să dee în curînd roadele cele mai frumoase pentru românism și fiecare întrunire și conferență ce se face sub patronajul sau din imboldul Ligei, e un pas înainte pentru marea chestie națională. Și cu o vie plăcere constatăm, că pretutindeni aceste conferențe și întruniri atrag un public imens și entusiast recrutat din toate păturile sociale și din toate partidele“.

Întrunirea din Brăila.

Eată moțiunea votată la întrunirea națională din Brăila:

Cădenii Brăileni, întruniți în meeting național, unesc protestările lor cu ale țerii întregi contra loviturilor neumane aduse zilnic fraților nostri de școlari nostri vrămași.

Denunță Europei doritoare de pace tendință agresivă a Ungurilor, cari voesc a fi

puternici prin sugrumarea sușurilor lor ne-maghiari.

Declară, că nu vor părăsi nici un moment sfînta luptă de recăpătarea drepturilor naționale ale poporului român, și că solidari cu întreaga țeară afirmă, că armonia între Români și Unguri nu poate fi stabilită decât stîrbindu-se minciuna, nedreptatea și arbitrarul, cari constituiesc astăzi cîvîntul de ordine al guvernării ungurești.

Conferența „Ligei“ în Ploiești.

Prima conferență a „Ligei“ a reușit bine. Dela București au mers toți membrii comitetului central, afară de d-nii *Nenișescu* și *Niculescu* cari s'au dus la Brăila.

Pe peronul gării din Ploiești comitetul de conferență a fost primit de dl I. Romanescu, președintele secției Ploiești și de d-nii I. Dobrescu și *Zacharia Ovesa*, membri.

Pe peron se aflau o mulțime de persoane de distincțiune.

Conferența s'a deschis la ora 2 și jumătate, în sala *Grand Hotel*. Public numeros printre care foarte multe doamne.

Dl I. Romanescu presida asistat de tot comitetul central al Ligei.

S'a dat cuvîntul dlui *Barbu Delavrancea*, care a vorbit asupra *Creațiunilor poporului român*.

Această conferență a fost viu aplaudată cu deosebire când conferențiarul a probat că deși diferitele elemente ale poporului român au fost despărțite în mai multe trunchiuri, aproape fără relațiuni unele cu altele, totuși în *creațiunile lui artistice* se găsesc mai aceleași imagini, atât la Românii de peste Carpați cât și la cei pe peste Prut și de peste Dunăre.

După dl Delavrancea s'a dat cuvîntul dlui *B. Păltineanu*, care într-o cuvîntare caldă a arătat, că comitetul central al Ligei este hotărît a face toate sacrificiile pentru a ține chestiunea națională la înălțimea la care s'a ridicat. Face apel la doamnele din sală invitându-le a da tot concursul Ligei fiind sigur de reușită când femeia română va lua în mână această marea cauză, adăugînd că prezența comitetului central întreg în această sală, este o garanție că politica de partid a fost isgonită pentru totdeauna dela ligă.

Fondul lui Iancu.

— Acte. —

Organul dlui *Ioan Russu-Sirianu*, ctitorul fondului lui Iancu și patronul „administratoilor“ lui, publică și el articoli în cauza acestui fond, pe care l-au compromis înainte de a-l fi descoperit. Aceasta acum, după-ace *autoritățile ungurești* și *ziarele maghiare* au întrevînit reușind să dee de urma fondului și să arunce puțină lumină în această tenebroasă chestiune.

Acum, — numai acum — *Tribuna Poporului* prinde și ea curaj în afacere și i-a aiere de moralisătoare, împărțind lecții. De ce n'a vorbit mai curînd? De ce n'a răspuns atunci, când o întrebam noi și o întreba lumea toată?

Mai mult! Pe când înainte tăcea tu-pilată ori de câte-ori circula ceva despre fondul Iancu, acum — că „Bud. Hirap“ a spus ceea-ce datorită ei era să spună — posează pe triumfătorul, care de mult ar fi prorocit, că „viitorul“ ei are să-i dee dreptate.

Noi nu-i invidiem acest pyrhic triumf; în toată afacerea noi nu ne reclamăm altceva decât, că am încercat să facem lumină în cauză și — n'am reușit. De ce nu?

Se va vedea din *actele* următoare.

Am spus în rîndul trecut că ne-am adresat prin scrisori cătră domnii, despre cari se sponia, că ar pute da seamă de bani, ori cel puțin ar pute da un răspuns, care se liniștească opinia publică românească.

Eată aci scrisoarea ce am adresat dlui *Ioan Slavici* în Măgurele și dlui *Eugen Brote* în București:

Stimate domnule!

De îndelungat timp cele mai sinistre svonuri circulează în sinul poporului românesc din Ardeal și Ungaria asupra colectei, făcută

pentru monumentul eroului Iancu. Svonurile și bănuielele au resuflat deja în publicitate, atât în presa maghiară, cât și în presa națională. Cei ce au administrat acest fond au fost provocați direct, ca să dea seamă de chiverniseala lor și să liniștească opinia publică. Ei însă au tăcut și continuă a tăce spre mirarea tuturor Românilor de bine.

Această stare a chestiunii amenință a compromite nu numai unele persoane, ci chiar reputațiunea întreg poporului românesc din patrie.

Pietatea sfântă, ce fiecare Român onest și de bine o păstrează memoriei marelui erou al Munților e aproape a fi profanată, prin bănuielele ce se fac, fără ca cei competenți și îndatoriti, să le împrăștie sau să le împedece, măcar prin vre-o declarație.

Deși ne știm contrarii politici, sîntem contrarii leali și mai pe sus de toate Români. De aceea, ca unii cari astăzi avem, din încredințarea frunților partidului național, conducerea ziarelor *Tribuna* și *Foia Poporului*, sub egida cărora s'a făcut colecta; ca unii cari sîntem datori a păzi buna reputațiune a acelora, ne luăm voie a Vă adresa această scrisoare și a Vă ruga, ca în cel mai scurt timp posibil se binevoiați a ne da mai răspuns categoric la întrebările ce vom face mai în jos.

Sîntem informați, că D-voastră ați fi luat în primire, spre a păstra, o parte din suma colectată pentru monumentul lui Iancu. Este adevărată această știre?

Dacă da, unde se află astăzi banii primiți și ce intențiune aveți cu acești bani? Ce garanțe există, că banii se vor putea întrebuița la timpul său spre scopul, căruia au fost destinați?

După ce primejdia sequestrării este înlăturată, nu ați fi aplicați a transpune suma ce vi-s'ar fi încredințat, la un institut de credit românesc din Transilvania cu destinația și împunerea, ca comitetul ce se va institui pentru îngrijirea monumentului să-i poată ridica?

Așteptând răspunsul D-voastre, atât de necesar pentru dumerirea opiniei publice românești, semnăm

Cu cuvenită stimă:

Sibiin, 2 Aprilie n. 1897.
Redacțiunea „Tribunei” și a „Foi Poporului”.
Dr. E. Dăianu, Teodor V. Păcățianu,
S. Moldovanu.

Această scrisoare — același text ambilor domni — a fost trimisă cu return-recipise. Răspunsurile le vom face cunoscute în nr-ul viitor.

O scrisoare de analog cuprins am dat și dlui T. L. Albini în Cut. Dinsul n'a răspuns însă nimic.

„Jeszenszky”.

Interpelația domnului Șerban.

Interpelația dlui deputat Dr. Șerban în cauza Jeszenszky se face azi ori mâine, Joi.

Crisă pentru Jeszenszky?

S'a svornit despre o crasă în guvernul român din pricina decorării lui Jeszenszky. *L'indépendance Roumaine*, acum organ independent, scrie referitor următoarele:

„Mai multe ziare dau seama de un comiliu de miniștri în cursul căruia ministrul justiției și-ar fi dat dimisia, în urma refuzului guvernului de a publica un comunicat în afacerea Jeszenszky.

„Ne-a fost imposibil de a controla exactitatea acestei informațiuni. Cu toate acestea, situația guvernului pare a fi sdrușcinată. Dl Eugeniu Stătescu nu ascunde pentru ni-meni sentimentele sale ostile la adresa guvernului, și a dlui Sturdza în particular, căruia îi reproșează politica sa marinimosă față cu Turcia. Antagonismul între Apostol Mărgărit și ministrul nostru la Constantinopol, fratele ministrului de justiție, nu e străin de această stare de lucruri și dacă dl Djuvara a amenințat cu demisia, conține a căuta explicația acestei amenințări mai mult în afacerile din Constantinopol, decât în decorarea lui Jeszenszky”.

„Tribuna Poporului” despre decorarea lui Jeszenszky.

Într'un primaticol al seu „Tribuna Poporului” (nr. 198) scrie:

„Dacă guvernul ungar a crescut de cu-vință să pună și pe acest om pe lista oam-nilor sei de încredere, care merita distincțiunea, guvernul român, care nu caută să provoace, ci să înlăture conflicte, trebuia neapărat să-l lase pe lista acelora. Numai dușmanii lui și ai României ar fi tras folos, decât altfel ar fi făcut”.

Ori-și-ce altă interpretare a faptului este fie o prostie, fie o infamie”.

Fără comentari!

Scrisori din Budapesta.

— Dela corespondentul nostru. —

Budapesta, 30 Oct. n.

Redeșteptarea, care tot mai mult cuprinde în zilele acestea de nouă avânt, ne-a atins și pe noi — tinerimea din Budapesta. Un dor de muncă și un zel extraordinar îi însușește pe toți. Tînta poate nu e încă bine lămurită, simțim însă cu toții, că mergem înainte. Pesimiștii noștri vor trebui să amărască acum, și dacă vîlul mișcării nu-i va cuprinde și pe ei, cel puțin vor sta tăcuți la o parte. Tinerimea universitară de aici, earși și-a format o mulțime de ideale, sociale, culturale cât și politice pentru a căror realizare e gata a se lupta.

Văzînd însă, că nimeni până acum nu s'a îndemnat a ține în curent publicul mare român, cu cele ce se petrec în sînul tinerimii, îmi iau voia să vă rog, să-mi deschideți coloanele foi d-voastre, promîndu-vă că o să vă raporteze despre ori-ce act mai însemnat în viața noastră.

Societatea „Petrui Maior” și Ștan ca totdeauna s'a dovedit o instituțiune, de care mai cu greu ne-am putut lipsi. În localurile ei faci primele cunoștințe noi, înălțăști prietini vechi; aici sînt foile, cari îți povestesc ce se mai întîmplă acasă; și-ți oferă oca-siune de a discuta prietnește și cele mai in-time chestiuni, în fine o mulțime de avantagii numai ea ni-le oferă, așa că nu e mirare, dacă toți universitarii români de inimă au grăbit a se grupa în jurul ei, cu excepțiunea a câtorva, cari cu regret trebuie să o constată, ar pute să contribuie mult la realizarea scopu-rilor noastre, dacă și-ar pune puterile lor în serviciul societății.

Comitetul vechiu și-a încheiat activita-tea conchēmînd publicul românesc la o ge-dință festivă, în care cetindu-și rapoartele, s'a dea seama de lucrările sale lăsînd la apre-țierea publicului, dacă el și-a făcut datorința. Reușita a fost mulțumitoare, deși părinteasca stăpînire a căutat să micșoreze succesul. Ofi-ciuil postal ne-a înapoiat neexpedite mare parte din invitări, mai ales din provincie. Pe de altă parte poliția nu și-a dat învoirea ca să ne cînte muzica militară. O nouă isbîndă a maghiarismului, nouă dovadă că în insu-șele culturale nu ni-se pun pedeci!

În aceasta gîdîntă domnul Ilarie Chendi a cetit un studiu despre comedile lui Caragiale. El a știut ține încredințată atențiunea celor de față, fiind la urmă viu aplaudat. Stu-diul apare în „Familia”.

Amintesc cu plăcere, că societățile cul-turale ale fraților Sîrbi și Slovaci au fost bine reprezentate, contribuind astfel la reușita ge-dinței.

Pe 16 Octomvrie a fost convocată prima gîdînță generală ordinară pentru alegerea co-mitetului nou. Alegerea a decurs în deplină ordine fără frecările adese-ori îndatinate, cari aveau apoi cele mai neplăcute urmări.

Și în anul acesta încrederea de a sta în fruntea societății a fost pusă în domnul Nicolae Puican, dovadă, că a știut să-și îm-plinească conștiințioasă funcțiunea și totodată și o răsplătă morală pentru munca săvîrșită de dumialui spre binele și înălțarea socie-tății. Despre comitet în corpore cu proxima ocaziune, când se va pute constitui și comisia literară.

În cît privește spriginul din afară, avem cele mai bune speranțe, că publicul mare ne va da mîna de ajutor în ajungerea scopurilor noastre, cari realizându-se ar pute umple de bucurie inima ori-cărui român.

Dela „seara de cunoștință” Incoaci, des-pre cari vi-s'a raportat, am convenit încă mai de multe-ori, cari conveniri au fost chemate a strînge și mai tare legăturile dintre noi, și a promova spiritul de colegialitate. Pe pri-mele zile ale lui Noemvrie e proiectată „seara de cunoștință”, cu frații Sîrbi și Slovaci, dela care așteptăm earși un succes de-osebit.

În fine vă comunic, că Luni în 1 Noem-vrie se va face pelerinajul obișnuit la mor-mîntul lui Gozsdu, pentru a cărui reușită și-pîndiștii fundațiunii lucrează cu dinadinsul, constituind un cor frumos.

La urmă o veste îmbucurătoare. Dom-nul Dr. M. Pop, medic cercual în Gavoșdia a depus cu succes frumos examenul de medic forens.

Ardo.

Aforisme politice

— Una la zi. —

Poporațiunea suferă mai puțin o îm-părțire decât însuși imperiul.

Lamartine.

Românii și Tripla-alianță.

Cetim în *Liga Română*:

În anii din urmă, lumea noastră politică și chiar aceea, care stă mai la distanță de treburile publice începuse a se familiarisa cu ideea, că România e în Tripla-alianță și va persista în aceste legături.

Se credea, că relațiunile noastre cu Ber-linul și Viena se vor dovedi destule de pu-ternice spre a produce un reviriment în opinile ce domnesc acolo în privința Ma-ghiarilor, și că în cele din urmă, această a noastră apăsătoare de întreita alianță va putea înainta dreapta cauză a celor trei milioane de Români de sub coroana Sf. Stefan.

Dar' anii trecuți rîd pe rîd, fără-ca noi Românii, să fi avut de înregistrat un singur semn de bună voință din partea cel-lor cari conduc politica întreitei alianțe, semn de bună voință pentru frații noștri asupriți.

Acum în urmă, ne pomenim chiar cu pretențiuni și înalțări din partea cer-curilor dela Berlin, Viena și Budapesta, cari arată lămurit, că ele nu numai că nu vor să știe nimic de justele revendicațiuni ale Ro-mânilor de peste munți, dar' țim să accentu-eze și să ne siluească și pe noi a accentua, că poporul român din Transilvania trebuie sacrificat pretinselor mari interese ale în-treitei alianțe.

Ivirea din ce în ce mai demască a acestor pretențiuni și demonstrativa glorifi-care a maghiarismului trebuie să pro-ducă o reacțiune.

Și într'adevăr trebuie să constatăm, că în lunile din urmă opinia noastră publică s'a înstrăinat foarte mult de o politică, al cărei scop pare incompatibil cu existența națio-nală a celor trei milioane de Români din Tran-silvania.

Nu e deci decât foarte natural, că în cercurile noastre, și aici e vorba mai ales de oameni politici independenți, e o mare nedu-merire și sînt porniri foarte pronunțate nu numai în contra Maghiarilor, ci și a celor cari fac din tripla alianță un instrument pentru veleitățile Maghiarilor.

E incontestabil, că nici-odată această alianță nu s'a bucurat de mai puține sim-pații la Români, ca acum, după ce conveni-ța ei cu politica de maghiarisare e atât de lă-murită.

Ținem să înregistrăm, ca simpli croni-cari, aceasta semnificativă reeală ce se ob-servă acum la noi în contra unei alianțe, care dacă și-ar înțelege situația sa proprie, ar pute să ne devie și nouă atât de utilă, pe cît i-am pute fi noi la rîndul nostru.

Chestiuni școlare.

Reuniunea învățătorilor din despăr-țământul Sibiin.

— Adunarea generală. —

În 12, 13 și 14 l. c. Reuniunea învîță-to-rilor români gr.-or. din despărțământul Sibiin și-a ținut adunarea sa generală aici în Sibiin.

După terminarea serviciului divin învî-țătorii s'au intrunît în sala cea mare a semi-narului Andreian, unde harnicul ei președinte dl Dr. D. P. Barcianu prin o vorbire plină de învîțători a deschis gîdînța.

S'a cetit apelul nominal, s'a stabilit or-dinea de zi, s'a cetit raportul comitetului și s'a ales o comisiune, care să-l censureze. Membrii comisiunei au fost: dl Dr. Stroiă, Dumitru Lăpdat, inv. și dir. în Săliște, Ham-bășan, inv. și dir. în Reșinari.

Ca obiecte de discuție au servit la această adunare: tema dlui Ioan Rașican, inv. în Galeș: „Ce poate face învățătorul pentru conservarea sănătății elevilor în școală”; tema dlui Candid Popa, inv. în Sibiin cetate, „Cornelia mama Grăcilor”, lecțiune pentru anul al III. de școală, ca basă pentru exerci-țiile de stil și tema dlui Ioan Josof, inv. în Tilișca: „Declinarea substantivelor termi-nate în cosonante”. Toate temele acestea au fost luate cu mult zel și pricepere.

Din discuțiile asupra acestor două teme din urmă s'a putut observa, că dñii profesori seminațiali: Dr. P. Șpan, Dr. Stroiă, D. Comșa, în frunte cu neobositul președinte al reuniunii voesc s'au introdus în școlile noastre un nou metod de predare după treptele formale. Acest metod este basat pe prin-cipiile psihologico-pedagogice Herbert-Zil-leriane și constă în aceea, că însuși elevul să afle ceea-ce după vechiul metod, trebuia să-i spună învățătorul.

Fără îndoială, metodelui acesta este su-perior metodelui usitat până acum. Deci noi nu putem decât să dorim isbîndă neobosiților profesori.

Ca cele spuse despre noul metod să fie mai ușor înțelese de învățători. Dl Dr. Șpan

a ținut și o prelegere, care într'adevăr poate servi ca model.

Dintre propunerile intrate la comitet, conform statutelor reuniunii amintesc propu-nera dlui D. Comșa. D-sa propune, ca toți învățătorii să fie uniformați. Această propu-nera a fost dată comitetului spre studiere și raportare în adunarea viitoare.

Uniformarea încă contribuie la ridicar-ea vazei învîț., deci bine ar fi dacă s'ar primi de toate reuniunile.

La gîdînțele adunării noastre au luat parte mai mulți bărbați sibiieni, cari prin acea-sta au arătat, că au interes față de școală, ceea-ce spre onoare le poate servi d-lor și nice învățătorilor spre încurajare.

Dintre acestia am notat, pe onor. domn Zăharie Boiu, asesor consistorial, dl Voilean, dl N. Ivan, Elie Cristea și dl director semi-narial Dr. Remus Roșca.

Precum în trecut, așa și de astă-dată învățătorii, cari au luat parte la adunările re-uniunii au profitat și încă mult. De dorit ar fi, ca pe viitor nici unul și nici-cînd să nu lip-sească.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 233) în arti-colul „Să nu ne alarmăm?” se ocupă cu țin-uta organului din Blaj și cu a episcopatului în chestia autonomiei catolice, cu care ne-am ocupat și noi în numărul de ieri.

— (nr. 234) în articolul „Egemonii de asi și de odinioară” se ocupă cu stările din Austria. Foile ungurești, ca să facă pe plac lui Băffy au afirmat, că isbînda obstruc-ției a consternat cercurile guvernamentale ma-ghiare. În realitate însă le-a crescut inima de bucurie. Citează câteva păreri a foilor maghiare și la urmă se ocupă cu scrisoarea atribuită lui Mommsen.

„În această scrisoare, învîțatul german încurajează pe conaționalii sei din Austria la luptă pentru a împedece, ca „apostolii barba-rișării” să nu îngroape munca germană de o jumătate de mileniu în abisul ne-culturii lor”.

Mommsen numește lupta conaționalilor sei germani din Austria o luptă pe viață, pe moarte. Este lupta dintre germanism și sla-vism”.

Dreptatea (nr. 229) în articolul „Ege-monii din Austria” aprețiază situația veci-nilor Nemți și scoate câteva învîțători pen-tru noi.

— (nr. 230) în articolul „Atențiune!” se ocupă cu un cas unic în activitatea jurnalisti-că din România. „Egyetértés” ne arată, că ziarul „Lumea nouă” a luat poziție hotărîtă pentru maghiarism și contra mișcării națio-nale. Citează în traducere din „Egyetértés” un lung pasaj din articolul „Lumei nouă”, care trage paralela între stările din Dobrogea și cele dela noi. „Dr.” conchide, că fondul de discrețiune al guvernului maghiar și-a luat acum calea și spre România spre a in-forma și a alina organ, care i-se pune la dis-poziție, redactat fiind de cei-ce își pun ce-nașe pe cap.

CRONICĂ

Sibiin, 3 Nov. n. 1897.

Nouă bancă românească. Cu nu-mele „Zarandana” se întemeiază în Bața (comitatul Hamedoarei) o nouă bancă românească. Acțiunile emise sînt subscrise și pe 14 Noemvrie n. c. este conchēmăta la Bața adunarea generală constituantă a noiei bănci.

Din Bistrița ni-se scrie, că la 29 Oct. n. congregațiunea mitropolitului *Năsăud* a ales cu unanimitate: protopretor al Bo-go-Prudului pe dl O. Saabo, fiscal comitateus ve dl Dr. Linul, ear' membru al sedrii or-fanale pe dl Gr. Scridon.

Crisă în partida lui Ugon. Mi-croscopica partidă parlamentară ugonistă e pe desînfățat. Deunăzile a părăsit-o deputatul *Visontai* Soma, ear' acum i-a urmat deputa-tul *Sima* Ferencz, care a demisionat din parti-dă în urma unor acule neînțelegeri, din prilejul alegerei de deputat la Szégyar, unde *Sima* ar fi zădărnicită candidarea lui Ugon. *Sima* a provocat totodată la duel pe fruntașul ugonist Szederkény Nádor, pentru un arti-col vătămător publicat în foaia ugonistă *Nép-egyzet* eg.

Mare miserie. Din comuna *Băgan*, lângă Aiud, i-se scrie „Gazetei Transilv.”: Lo-mitori comunei noastre au ajuns într'o stare deplorabilă. Anul trecut grindina a ni-mișit total recolta, ear' anul acesta miseria e și mai mare. Pe lângă aceea, că recolta grănelor și cucuruzelor a fost slabă, pomii și vile, cari constituiau un isvor principal de venit, anul acesta n'au produs nimic. Datori și date sînt mări, la cari se mai adaugă și povara speșelor cu comasarea. Toate aceste au făcut ca până acum 50—100 de persoane au părăsit comuna, mergînd unii în România, ear' alții ca servitori pe la curți domnești. Sămîntăturile din toamna aceasta de asemenea nu sînt promițătoare, de oare-ce din lipsa de ploii nici n'au răsărit.

Foi oprite. Ministrul unguresc de in-terne a salvat de nou „patria!” A oprit în-trarea în țeară a foilor sîrbești din Belgrad *Zelja* și *Kursula*, pentru-că ar agita contra „statului maghiar”. Pe basa acestei opreliști ministrul de comerț a detras numitelor foi debital postal.

Împărăteasă — colonel. Împăratul Wilhelm II a conferit mamei sale, împă-răteasa văduvă a lui Frederic III., fiica mai mare a reginei Anglia, gradul de colonel onorar al regimentului 80 de infanterie, ale cărui batalioane țin garniziunea la Hamburg și Wiesbaden. Împărăteasa-văduvă a lui Fri-peric III. are azi 57 de ani. Noul ei grad i-a fost acordat cu ocazia aniversării ce a 36 cu ocazia nașterii nevestei lui Wilhelm II.

Aur, aur! De câteva zile oamenii dela Hilersee (Germania) nu mai mănăncă, nu mai dorm, nu mai lucrează; ei se află într'o agitație grozavă din cauză că s'au des-coperit mine de aur în teritoriul comunei lor. Autoritățile au primit ordin să păzească lo-curile aurifere și să privegheze ca locuitorii să nu se încaere.

Viețată lungă. Într'adevăr, astăzi a devenit o raritate, de se mai găsească pe alo-curea bătrîni cari s'au trăescă câte un secol și mai bine de ani. Eată un asemenea cas. În comuna *Sovdrestsi*, în apropiere de orașul Alexandria (România), zilele trecute a înecat din viață femeese Stanca Sandu, în etate de 120 de ani. Câte generații de oameni nu au văzut ochii defunctei, câte fapte, câte nenorociri? Cu toată bătrînețea ei, defuncta Stanca Sandu, până în ultimul moment al vieții, s'a bucurat de o completă sănătate, și de întreaga facultate mintală. Rar, câte odată se plîngea, că puterile i-s'au istovit, din care cauză, mai cu seamă acum în urmă, trebuia a fi susținută de brațe spre a pute merge.

Censura în Rusia. Foile rusești nu încetează a se plînge mereu de nedreptățile ce le face presei censura. De multe-ori e chiar ridicolă circumspecțiunea cenzorilor, cînd până și în lucrurile cele mai nevinovate vîd tendențe contrare statului. Așa, de curînd unei foi rusești i-s'a oprit publicarea unui fol-leon numai pentru-că se intitulă: „*Peste tem-nicuri*”. Unei alte foi i-s'a interzis publicarea unui nevinovat roman, pe simplul cuvînt, că se povestea într'un pasaj, că fata unui temnicer a eliberat pe un rob. — Dar' la noi, unde nu-i censură, nu se întîmplă prea adese-ori ase-menea caraghiosități, cînd netam nescm ni-se întentează procese de presă?!

Cît a câștigat Nansen. Un ziar englez a făcut socotala de câștigurile lui Nansen cu ocazia călătoriei sale la polul Nord. Eacă enumerarea: Telegrama unui zar din Londra 25000 fl.; articole la un ziar din Londra 100.000 fl.; drepturi de autor pentru edițiile engleze și americane a cărții 250.000 fl.; drepturi de autor pentru edițiile germană, norvegiană, suedeză, olandeză, austriacă, franceză 250.000 fl.; produsul confe-rențelor în Anglia 175.000 fl.; produsul confe-rențelor în America 325.000 fl.; — total 1.125.000 fl.

Frumoasă partidă o să fie fiica lui Nansen *Livia*, cînd i-o veni vremea să se mărite!

Iluminație pe ocean. Un englez anume Pean a prezentat la Londra și la Was-hington un proiect pentru iluminarea în cursul nopții a liniei de navigație de pe oceanul Atlantic între Anglia și Statele-Unite. El vrea să înșire pe ocean niște aparate plu-titoare inventate de dînsul și cari vor fi fixate prin ancore de lanțuri foarte groase. Frecarea și isbitura valurilor de aceste aparate va produce electricitate necesară și astfel linia în mîrită va fi iluminată în permanență, înlăturându-se prin aceasta un mare număr de nenorociri.

Zece mii de sărutări în zece ore. Minunea asta sentimentală a voit s'o facă un tînăr italian. S'a rămasși, că în zece ore ti va da mîrelei sale zece mii de sărutări, nici mai mult nici mai puțin! A și început teri-bila serie, și încă sub cele mai strălucite semne: în prima oră mîreasa a gustat două mii de sărutări. Dar' în cele ce urmau nu-mărul sărutărilor scădea rapid, în ora a doua a fost sărutat-o de o mie de ori, în a treia de 750 de ori, ear' în a patra... nici-odată, căci și mirele și mîreasa au căzut leșinați. Amîndoi s'au bolnăvit, căci buzele li-s'au um-făt grozav. Cu așa prosă dureroasă s'a sfîr-șit poeticul rămășag!

Minele în România. Foaia *Eve-nimentul* din Iași vestește unele descoperiri băieșesti însemnate, făcute acum de curînd în Moldova, de către inginerul de mine Bog-danfy, chemat în România anume spre acest scop.

Eată ce scrie această foie:

Dl Bogdanfy s'a ocupat îndeosebi de districtele Bacău, Neamț și Suceava. Cere-tările sale au fost bogate în rezultate. Între altele a descoperit la Buhalița, pe moșia statului, și la Hangu, pe moșia prietelui Dimi-trie Sturdza, *Cinobra* (mercur, argint viu), minere de argint și minere de aramă.

La Buhalița s'a găsit și petrolu (gaz). La Pașcani s'au găsit două băi bogate de piatră de var. Este un munte întreg de sînci, aproape curat văros, de o calitate ne-cunoscută în România, făcînd un var gras foarte alb și foarte spornic.

Se știe, că până azi varul gras lipsea aproape cu derîvîșire în calitate mai bună și eram tributari ai Austriei cu varul din C. Lung.

Descoperirea dela Pașcani ne va face a avea un var al nostru natural, de o calitate

Localități frumoase.

Subsemnatul îmi iau voce a aduce la cunoștință, că am achirat prin cumpărare restaurantul fost mai nainte Popoviciu apoi Ardean și voiu ține și mai departe sub numele

Restaurațiunea parcului orașenesc

prin împuternicitul meu dl E. Thelmann.

Se vînd, pe lângă excelenta bere de Mărtisor Dreher, vinuri naturale de masă și de dessert de pe Murăș și de pe Tîrnave.

Pentru binevoitor sprijin vă roagă

cu distinsă stimă

Michael Hager jun.

Bucătărie excelentă. — Prețuri moderate.

Noutăți musicale.

La librăria „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fil.
Alexandrescu Ernest I.	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C.	1.—
„L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila la Gênes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D.	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru voce și piano	1.—
Cristide Dimitrie St.	1.50
„Didi“, polca mazăruca pentru piano	1.—
„Isvorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniște“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse	1.50
„Am plîns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Clair“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol	2.—
„Institutele-Unite“, vals pentru piano	1.—
Dimitrescu Const.	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh.	1.50
„Iubirea Marș“, pentru piano	1.—
Ionescu G.	1.—
„Surorile Hora“, pentru piano	1.—
„Eliș“, polca franceză pentru piano	1.—
„Zéphir“, polca mazăruca pentru piano	1.50
Kneisel Anton	1.—
Lutz Mayer	1.—
„Souvenir de Zürich“, polca mazăruca	1.—
Margaretescu Michel	1.—
„Pas de quatre original“	1.—
Mironescu Mathilde	1.50
„Gavotte dela Princesse Marie“	2.—
Moinaru Costache	1.—
„Les beaux yeux“, valse pentru piano	1.—
Nițescu P. G.	1.—
„Terăncuță“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Ochialbi G. N.	1.50
„Hora intrării“, pentru piano	—50
„Hora Margareta“, pentru piano	—50
„Hora țărănească“, pentru piano	—50
„Hora ovrăușă“, pentru piano	—50
„Hora nebulă“, pentru piano	—50
„De te-ai prinde neica în crâng“	—50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„Hora nopții“, pentru piano	—50
„Sărba oltească“, pentru piano	—50
„Hai Cristei“, pentru piano	—50
„Hora luncii“, pentru piano	—50
„Hora Florească“, pentru piano	—50
„Hora Zăralia“, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„Hora ocheșică“, pentru piano	—50
„Hora frunza“, pentru piano	—50
„Flori în vale“, polca mazăruca pentru piano	1.—
„Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
„La blonde“, polca mazăruca pentru piano	1.—
„Turda“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	—50
„Sărba păpușelor“	—50
„Marș turcesc“	—50
„Pune talpa la pământ“, brâu pentru voce și piano	—50
„La belle Alexandrine“, mazăruca de salon	1.50
„Souvenir de Focșani“, polca mazăruca	1.—
„Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
„Kreutz-Polca“, original	1.25
„Doina Jilului“, pentru voce și piano	1.50
„E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Cecilia“, vals pentru piano	2.—
„Pe aripelă amoroasă“, vals pentru piano	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr.		
1.	Raynald L.	„Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.
2.	Sayers Henry L.	„Tarataram-der-é“, cânt. cu cuvinte românești și franțuzești
3.	Filloreanu Al.	„Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano
4.	Alexandrescu Er. I.	„Nu înțeleg“, romanță
5.	Moniuszko	„Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române
6.	Vargă F.	„Măști“, polca cu cuvinte române și franceze
7.	Mureșianu A.	„Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic
8.	Dorianu I.	„Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze
9.	„E. ahl iubirea“, cantonetă pentru voce și piano	
10.	Denză L.	„Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene
11.	Cuna L.	„O dragă Margaretă“, cuvinte de I. Dorianu

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D.	„En Vogue Quadrille“	1.50
Capsa M.	„Nunta de argint“, marș	1.—
Cirillo Ant.	„Intermezzo“, pentru piano	1.—
Dimitrescu C.	„Les fleurs de Mai“, valse	2.—
Ivanovici	„Sărba oficerilor“	1.—
Kaps C.	„La fille du Marin“, valse	2.—
Lowthian	„Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
Pursch O.	„Veneția“, vals	1.50
Volstedt	„Nunta de argint“, vals	2.—
Voreas D. D.	„Lustige Brüder (Frații veseli), vals	1.—
Wagner F.	„In fîlul de curînd cosit“, romanță	1.—
Wiest Louis	„Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Nr. 12. Zeller	„Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
13. Gozlan	„Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
14. Dumitriu	„Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
15. Dorianu	„Cât te-am iubit“, romanță	1.—
16. Dumitriu	„All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
17. Dorianu	„Sărba lui Zăroș“, cu cuvinte	1.—
V. Hugo	„La tine copilă dragă“, romanță	1.—
I. Dorianu	Poesie, cuvinte de I. Dorianu, „Aubade“ (albață)	—75
I. Villacrose	„Eri flori și floricole“, romanță	—50
Radu D. Rosetti	„De ce mi-ai zis odinioară“, romanță	—75
I. Paschill	„E vr’un loc uitat de oameni“, reverie pentru voce și piano	—75
R. van Saanen	„L’Amitié“, vals	1.—
Ioan D. Burlan	„Doina cordului“, cuvinte de M. Eminescu	—75
I. Braunstein	„Amintiri din Breasta“, sərbă pentru piano	—50
G. Vasiliu	„Rêve de Matelot“, vals pentru piano	1.—
C. Felix	„Freamătul Zăvoaiului“, horă	—75
I. Paschill	cuvinte de I. Dorianu, „Vals conjugal“, pentru voce și piano	—50
F. Domier	cuvinte de I. Dorianu, „Așa mi-e scris“, romanță pentru voce și piano	—50
B. Cirillo	„Soirées de Bucarest“, vals	1.50
D. D. Voreas	„Emilie“, polca-mazur pentru piano	—75
S. Dicker	„Mignon“, polca-mazur	—50
N. Polizo-Micșunești	„Funct și virgulă“, polca pentru piano	—50
Al. G. Ciurea	„Douce Souvenance“, vals	1.—
	„Ferdinand-Marș pentru piano	—50

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vîlari, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înfîntarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de

Max Nordau

Naționalitatea

Traducere

de

Rosmarin.

Aceasta broșură, plină de idei originale asupra limbei naționale și a naționalității, inferează în cel mai necruțător mod renegatismul

Prețul cu trimitere francoată e numai 25 cr.

Declarațiune publică!

Subscribul institut artistic pentru portrete, pentru a preveni neplăcutele abuzuri ale pictorilor și excelenți artiști de portrete și spre a-i pute ocupa și mai departe a hotărât a abzie pe un timp scurt și numai până la revocare a resigna de orice folos sau câștig.

Noi liferăm

pentru numai 7 fl. 50 cr.

ceea-ce constituie numai jumătate din spesele reale de efectuare

un portret în mărime naturală

(bust)

în rame admirabile, elegante, stil baroc, negru-aurit,

a cărui valoare reală e de cel puțin 40 fl.

Cine dară dorește să comandeze portretul seu, ori al soției, copilor, părinților, rudenilor, ori al altor iubiți ai sei, chiar și al rudenilor și amicilor de mult repasați, nu are decât să trimită fotografia aceluia, nu împoartă în ce poșitie, și în 14 zile primește un portret, de care de sigur va fi surprins și răpit.

Cuția la portret se va socoti în prețul cumpărării.

Comandele la care se adaugă fotografia, ce se va retrimite neatinșă dimpreună cu portretul, se primesc numai până la revocare pe lângă prețul de mai sus trimis înainte ori cu rambursă, la

„Kosmos“,

institut artistic de portrete, Viena, Mariahilferstrasse 116.

Pentru executarea cea mai excelentă, conștientioasă și pentru asemenea cea mai fidelă a portretului cu originalul se dă garanție.

Mulțime de scrisori de recunoștință și mulțumită stau deschise spre privire ori-cui.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Poșta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (scriță literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Murșul și Olțul“ (povești din popor), „Nemai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Măntuirea steaguului“ (scriță istorică) de Petru Vancu. — „Ioan Creangă“ (scriță literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicături, cuvinte“. — Th. D. Speranță (scriță și două anecdote): „Mama Unguului“, „Jidani și hoții“. — „George Pop de Băsești“ (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (scriță bibliografică) de Jules Verne. — „Revașul nostru“, cronica întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următor le portrete intercalate în text: Iosif St. Șulășiu, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grădinei“, „Înter reea pomilor“, „Povești“. — „Tîrgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tîrgurile din Bucovina“. — „Tîrgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire“, poesie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
 „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
 „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
 2 volume à 32 cr. 64 cr.
 „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
 „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
 „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
 „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.